

kommissionsudkastet. De nuværende progressive statskatter foreslås afløst af en proportional indkomstskat og en udbytteskat. At udbytteskatten efter nærværende forslag er proportional, medens den efter kommissionsudkastet skulle være progressiv (således at progressionen afhang af det procentvise forhold mellem udbytte og skattepligtig indkomst) har ingen betydning i denne forbindelse. Aktiekapitalens størrelse er således efter forslaget uden betydning for aktieselskabsbeskatningen. Likvidationsudbyttet er foreslået henført under kapitalvindingsbeskatningen, og da den skattepligtige kapitalvinding principielt skal beregnes ud fra anskaffelsessummen for de pågældende aktier, jfr. § 131, litra f., bliver størrelsen af selskabets aktiekapital også i denne henseende uden betydning. Endelig er al fortjeneste ved salg af aktier samt af tegningsret til sådanne foreslået beskattet som kapitalvinding, jfr. § 129, nr. 2 og 3.

Under forudsætning af at de ovennævnte forslag godkendes, kan man derfor tilslutte sig skattekommissionens forslag om, at den omstridte friaktiebeskatning nu forlades.

I § 11 er yderligere i overensstemmelse med kommissionens foreslået, at beløb, der anvendes til nedskrivning af aktionærfor skrivinger, ikke betragtes som udbytte.

Til § 12.

Det foreliggende lovforslag følger — i modsætning til kommissionsudkastets § 6 — den systematik at give en enkelt, principielt alle indkomstarter omfattende fradragsregel, § 12, der indledningsvis giver den almindelige regel om fradrag, og derefter kun giver nærmere regler vedrørende forskellige områder af udgifter, for hvis vedkommende der kan være tvivl om fradragsretten eller om, hvorledes denne bør gennemføres.

Nr. 1. Kommissionsudkastets § 6, nr. 3, indeholder hjemmel til ved opgørelsen af arbejdsgiverens skattepligtige indkomst at fradrage pensioner til personer, der er eller har været ansat i virksomheden. Man har fundet det naturligt at lade fradragsretten omfatte også pensionsydelse til sådanne personers pårørende. Det er derhos udtrykkeligt fastslået, at fradragsretten også gælder i tilfælde, hvor arbejdsgiveren først påtager sig pensionsforpligtelsen i forbindelse med arbejdsforholdets ophør.

Nr. 2 og 3. Reglerne svarer i det væsentlige til kommissionsudkastets § 6, nr. 4. De går ud over, hvad der nu i praksis anerkendes som fradragsberettiget, forsåvidt som det bestemmes, at ikke blot årlige bidrag eller eengangshenlæggelser til egentlige pensionsfunds, men også tilsvarende ydel-

ser til hjælpe- eller understøttelsesfunds for funktionærer eller arbejdere eller disses pårørende af vedkommende arbejdsgiver skal kunne fradrages i, henholdsvis afskrives over den skattepligtige indkomst.

Til støtte for en udvidelse af fradragsretten har det været gjort gældende, at arbejdsgiverens tilskud til sådanne fonds, som gennem uddelinger i trangstilfælde virker til betryggelse af de i virksomheden ansatte eller forhenværende ansattes kår, ikke bør betragtes som velgørenhedsforanstaltninger fra arbejdsgiverens side, men som dispositioner, der er i virksomhedens interesse på samme måde — omend i mindre grad — som en egentlig pensionsordning ved at hjælpe til at fremskaffe og fastholde den fornødne arbejdskraft. Denne argumentation har skattelovskommissionen ikke ment at kunne afvise, i hvilken forbindelse kommissionen iøvrigt har anført, at det må anses for mindre rimeligt, at den økonomisk svagere virksomhed, der ikke magter at tilvejebringe den i pensionskasseloven fordrede økonomiske basis for en egentlig pensionsordning, men som dog ønsker efter evne at bidrage til en velfærdsordning for personalet af ovennævnte art, skal være stillet skattemæssigt ringere end den mere velhavende virksomhed, som etablerer en egentlig pensionsordning.

Medens ekstraordinære tilskud til pensionsordninger og hjælpe- og understøttelsesfunds som de nævnte efter kommissionsudkastet normalt skulle kunne afskrives over en periode af 10 år, har man i nærværende forslag foreslået ret til afskrivning af disse over en periode af 5 år med lige store årlige beløb. Man har derimod ikke fundet anledning til at gå så langt som martsforslaget, hvorefter 50 pct. af tilskuddet skulle kunne afskrives i det første år.

Det er i forslaget udtrykkeligt fremhævet, at det ikke er til hinder for reglens anvendelse, at de pågældende hjælpefunds også kan virke til fordel for tidligere i virksomheden ansatte personer eller til fordel for pårørende af ansatte eller tidligere ansatte personer.

Fradrags- og afskrivningsretten er iøvrigt såvel under nr. 2 som nr. 3 betinget af, at bidrag eller tilskud definitivt udskilles af yderens formue og undrages hans rådighed.

Nr. 4. I den gældende statskattelovs § 6 a indeholdes hjemmel til ved indkomstopgørelsen at fradrage „ordinære afskrivninger“. Begrebet er ikke nærmere defineret i statskatteloven, men skattelovskommissionen har i kommissionsudkastets § 6, nr. 6, (bemærkningerne side 77) foreslået en regel, der stemmer med den nu praktiserede forståelse af statskattelovens § 6 a, og denne regel er optaget